

Jeugd en Gezin

> Retouradres Postbus 16166 2500 BD Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511 VX Den Haag
T 070 340 50 30
F 070 340 78 34
www.jeugdengezin.nl

Ons kenmerk
DJenG/CB/U/2881650

Bijlagen

Datum 16 december 2008
Betreft Kamervragen "Diversiteit in het Jeugdbeleid"

Uw brief
d.d. 26 september 2008

*Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres
met vermelding van de datum
en het kenmerk van deze
brief.*

Geachte voorzitter,

Hierbij zenden wij u de antwoorden op de vragen van de Kamerleden naar aanleiding van het schriftelijk overleg van de algemene commissie voor Jeugd en Gezin over de brief 'Diversiteit in het Jeugdbeleid' (31 001, nr. 52).

De vragen van de fractieleden over deze brief worden gebundeld beantwoord in onderstaande paragrafen. Bij de antwoorden is ook aangegeven welke fracties hierover vragen hebben gesteld:

1. Nadruk op preventie
2. Rekening houden met verschillen en risicofactoren
3. Kennis over effectiviteit bundelen en toepassen
4. Vakmanschap bij professionals, in organisaties en opleidingen
5. Monitoren van beleid en afrekenbare doelstellingen

1. Nadruk op preventie

Algemeen

De leden van de fracties van het CDA, de ChristenUnie en de PvdA onderschrijven het belang om in het jeugdbeleid rekening te houden met de diversiteit in de samenleving. Door de fractieleden van de VVD en de PVV zijn vragen gesteld waarom de huidige programma's niet voldoende zouden opleveren.

De acties uit 'Diversiteit in het Jeugdbeleid' zijn gericht op het eerder en beter bereiken van migrantenouders en kinderen door de hulpverlening en op het stimuleren van participatie en burgerschap. Voorkomen moet worden dat een nieuwe generatie migrantenkinderen achterstand oploopt en de aansluiting met de samenleving dreigt te verliezen. Dat lukt alleen door kinderen en ouders vanaf het begin te bereiken met algemene jeugdvoorzieningen zoals opvoedondersteuning, jeugd- en jongerenwerk en spel en bewegen. Dat vraagt om inclusief beleid en inspanning op vele terreinen, waaronder onderwijs, arbeidsmarkt en participatie.

Lopende programma's bij de verschillende ministeries vallen onder generiek beleid, gericht op het wegnemen van achterstanden en het bieden van een goede ontwikkeling, waar de migrantenjeugd mede (maar nog onvoldoende) van kan profiteren. Daarnaast is er specifiek beleid om problemen van en met doelgroepen aan te pakken. Deze problemen zijn vaak geconcentreerd in gemeenten of wijken (vindplaats), zoals met Antilliaans-Nederlandse en Marokkaans-Nederlandse jongeren. Het gaat hierbij vooral om problemen als criminaliteit, overlast, schooluitval en werkloosheid.

We willen ook bereiken dat er minder migrantenkinderen in de zware vormen van hulpverlening terechtkomen, zoals de jeugdzorg en justitiële inrichtingen. Diversiteit in het jeugdbeleid is nodig om deze problemen, vóóordat ze ontstaan en zich manifesteren, te voorkómen. Dit is recentelijk nog eens bevestigd in het overleg van 22 oktober j.l. van een kabinetsdelegatie (ministers voor Jeugd en Gezin, WWI, BZK en Justitie) met gemeenten met relatief grote groepen Marokkaans-Nederlandse probleemjongens.

De focus ligt daarbij op preventie en op ontwikkelingsgericht jeugdbeleid, zoals het stimuleren van wijkactiviteiten, jeugd- en jongerenwerk en peuterspeelzaalwerk, en opvoedingsondersteuning. Migrantenkinderen en hun ouders worden nu nog vaak te weinig of niet adequaat door jeugdprofessionals bereikt met algemene jeugdvoorzieningen en opvoedondersteuning. 'Diversiteit in het Jeugdbeleid' is niet alomvattend, maar kan andere beleidsporen versterken, zoals integratiebeleid en de bestrijding van (rassen)discriminatie. Deze onderwerpen zijn concreet ingevuld in de Integratienota.

Met 'Diversiteit in het Jeugdbeleid' willen we kortom de voorwaarden creëren voor een beter bereik en resultaat van het reguliere jeugdbeleid onder migrantenouders en kinderen, door goede voorbeelden te bundelen, het zicht op de werkzame factoren te verbeteren en de resultaten daarvan te verspreiden.

Laagdrempelige voorzieningen via Centra voor Jeugd en Gezin

Door de fractieleden van CDA, PvdA en SP zijn vragen gesteld over het bereik van migranten door de Centra voor Jeugd en Gezin. Vragen werden gesteld over de gereedschapskist, de beschikbare middelen voor diversiteit (welk deel van de € 200 miljoen) en de kleine gemeenten waar Centra voor Jeugd en Gezin ook moeten worden toegerust op diversiteit.

In het bieden van vrijwillige en laagdrempelige vormen van hulp, en dus ook in het diversiteitsbeleid, spelen de Centra voor Jeugd en Gezin een belangrijke rol. Zij bieden deze laagdrempelige functie voor jeugdigen van 0 tot 23 jaar en hun ouders. Dat begint al bij het consultatiebureau. De consultatiebureaus hebben het hoogste bereik onder migrantengroepen van alle (vrijwillige) voorzieningen die wij hebben in Nederland. 98 % van de 0-1 jarigen en 95% van de 3 jarigen is 12 maanden voorafgaand aan de peildatum bij het consultatiebureau geweest. Dat de jeugdgezondheidszorg (JGZ) voor kinderen van 0 tot 19 jaar onderdeel is van de Centra voor Jeugd en Gezin biedt daarom goede mogelijkheden om vanuit deze Centra contact te leggen met alle ouders en kinderen in Nederland en deze contacten na het bereiken van de leeftijd van vier jaar te behouden. De Centra voor Jeugd en Gezin richten zich op een goede ontwikkeling van kinderen van jongs af aan en waar nodig wordt advies of begeleiding gegeven. De JGZ-professionals maken

hierbij gebruik van de beschikbare wetenschappelijke kennis over risico's voor een gezonde ontwikkeling van een kind. Dit in antwoord op de vraag van de ChristenUnie naar het in het jeugdbeleid benutten van de mogelijkheden om op jonge leeftijd risico's voor de ontwikkeling in te schatten.

Het Centrum voor Jeugd en Gezin moet migrantenouders en -kinderen net zo goed bereiken als autochtone ouders en kinderen. Het vergt maatwerk om de Centra goed te richten op de behoeften van de bevolking in hun werkgebied. De Gereedschapskist Centrum voor Jeugd en Gezin kan daarbij helpen. Deze gereedschapskist bevat praktische handreikingen voor de inrichting, organisatie en werkwijze van het Centrum voor Jeugd en Gezin. In de gereedschapskist, die in schriftelijke en digitale vorm beschikbaar is, worden de resultaten opgenomen van de pilots interculturalisatie, die nu worden uitgevoerd bij Centra voor Jeugd en Gezin in de gemeenten Nieuwegein, Zaanstad en Rotterdam. De ervaringen van deze pilots worden zo ontsloten voor alle Nederlandse gemeenten.

Zoals eerder met uw Kamer is besproken worden de extra gelden die beschikbaar worden gesteld aan gemeenten voor de totstandkoming van Centra voor Jeugd en Gezin niet gelabeld, ten einde maximale ruimte te bieden voor decentraal maatwerk. Het is dus niet zo dat er delen van deze extra gelden geormerkt zijn voor diversiteit. Ook zijn er geen afspraken gemaakt met gemeenten om delen van de extra gelden hiervoor in te zetten. Door vanaf het begin bij de CJG-ontwikkeling aandacht te besteden aan het evenredig bereiken van alle groepen in het werkgebied (dus inclusief beleid te voeren), zullen ook migrantenkinderen en -ouders baat hebben bij de extra gelden voor de Centra voor Jeugd en Gezin. De ChristenUnie vroeg naar de wijze waarop steden en regio's zich kunnen specialiseren in de daar meest voorkomende culturen. Het inclusieve beleid biedt ruimte voor maatwerk en biedt steden en regio's zo de mogelijkheid in te spelen op de specifieke veelvoorkomende culturen in hun werkgebied. Dit krijgt in het programma 'Diversiteit in het jeugdbeleid' gestalte.

Preventie door voor- en vroegschoolse educatie (VVE)

De fractie van de VVD heeft vragen gesteld waarom VVE niet verplicht wordt gesteld voor kinderen met taalachterstand.

In de brief 'Ontwikkelingskansen door Kwaliteit en Educatie' (Kamerstukken II 2007/08, 31 322, nr. 25) heeft staatssecretaris Dijkema van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap uiteengezet op welke wijze het kabinet het VVE-beleid vormgeeft. Op dit moment is een wetsvoorstel in voorbereiding dat uitwerking geeft aan die brief. Het kabinet wil de leerplichtige leeftijd van kinderen niet verlagen en dus geen leerplicht opleggen aan kinderen (autochtoon én migrant) jonger dan 5 jaar (zie de brief 'Samen spelen, samen leren', Kamerstukken II 2006/07, 30 800 VIII, nr. 169).

Er is op grond van de Wet inburgering een verplichte taal cursus als onderdeel van het inburgeringsprogramma voor ouders die inburgeringsplichtig zijn. In de brief van 4 september 2008 (Kamerstukken II 2007/08, 31 143, nr. 22) heeft de minister voor Wonen, Wijken en Integratie, mede namens de minister voor Jeugd en Gezin en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (primair onderwijs) aangegeven dat er een juridisch onderzoek zal worden uitgevoerd om te bezien of er mogelijkheden zijn om ouders, die niet inburgeringsplichtig zijn en jonge kinderen hebben, te verplichten tot het

leren van de Nederlandse taal. Het is de bedoeling dat dit onderzoek in het voorjaar gereed zal zijn. Het kabinet ziet tegelijkertijd veel mogelijkheden binnen de bestaande wettelijke kaders om op lokaal niveau ouders te wijzen op de mogelijkheden die er zijn om een taalcursus te volgen.

Ons kenmerk
DJenG/CB/U/2881650

Soms een stevige aanpak

De fractie van de PvdA heeft gevraagd naar wat er gedaan wordt aan jongeren die deelnemen aan een ongewenste straatcultuur of jongeren die overlast veroorzaken.

Jeugdbeleid houdt ook in dat – wanneer er urgente problemen ontstaan door ongewenst gedrag – het kabinet deze problemen aanpakt. Op ongewenst gedrag of overlast moeten we alert zijn en tijdig reageren. Ouders zullen meer worden aangesproken op het gedrag van hun kind. Dat geldt ook voor ouders van migrantenkinderen. Waar ouders hun verantwoordelijkheid niet nemen, is inzet van jeugdbeschermingsmaatregelen aan de orde, zonodig gepaard met verplichte opvoedondersteuning. Het kabinet heeft in de notitie 'Aanpak overlast kinderen jonger dan 12 jaar' voorstellen gedaan voor de aanpak van overlastgevend jeugd, onder andere via de inzet van straatcoaches. Ook de problematiek met Marokkaans-Nederlandse jongeren vraagt om een stevige aanpak. Het kabinet stuurt dit najaar de beleidsbrief over de aanpak van Marokkaans-Nederlandse probleemjongens naar de Tweede Kamer.

2. Rekening houden met verschillen en risicofactoren

Verschillen bij jongens en meisjes

De PvdA-fractie heeft gevraagd naar de verschillen tussen de problemen van jongens en meisjes en de vertegenwoordiging van migrantenjongens in de jeugdzorg en de justitiële jeugdinrichtingen.

Met diversiteitsbeleid wordt ingezet op het onderkennen van alle relevante verschillen en het daarop effectief inspelen met hulpverlening. Dat houdt in dat er net zo goed oog zal zijn voor verschillende doelgroepen als voor verschillen in sekse. Onderkend wordt dat bij zowel de problemen van psychische aard als bij de wijze waarop problemen worden geuit, er verschillen zijn tussen jongens en meisjes. Het is bekend dat jongens vaker deelnemen aan een straatcultuur, vaker overlast veroorzaken en meer in justitiële inrichtingen zitten dan meisjes. Meisjes hebben meer internaliserende problemen, zoals depressies. Dit beeld zie je ook terug in de verhouding tussen migrantenjongens en -meisjes in de Justitiële Jeugdinrichtingen. Er zitten iets meer migrantenjongens in een Justitiële Jeugdinrichting (54,5%) dan autochtone jongens (45,5%). Voor migrantenmeisjes is de verhouding 37,5% versus 62,1% autochtoon.

Migrantenjongeren in de jeugd-ggz

De fractie van de PvdA vraagt naar het aandeel van migrantenjongeren in de jeugd-ggz.

Ongeveer 5 procent van de kinderen en jeugdigen in Nederland heeft psychische problemen die zo ernstig zijn dat ze daardoor disfunctioneren in het dagelijks leven. Daarvan is ongeveer 3 procent daadwerkelijk in zorg bij

de jeugd-ggz (120.000 jeugdigen op een populatie van ongeveer 4 miljoen kinderen en jeugdigen). Er lijkt dus voor de totale populatie jeugdigen sprake van ondervertegenwoordiging van kinderen met psychische problemen in de zorg. Migrantenkinderen zijn op dit moment bovendien ondervertegenwoordigd in de jeugd-ggz: in 2006 was het aandeel migrantenjongeren in de jeugd-ggz 11% tegen hun aandeel van 22% in de totale Nederlandse jeugd. Omdat we geen reden hebben om aan te nemen dat het aantal stoornissen lager is (schizofrenie en depressie komen zelfs vaker voor bij sommige migrantengroepen), is aannemelijk dat binnen de groep die nu nog niet wordt behandeld veel migrantenkinderen zitten. Hoewel jonge migranten even vaak naar de huisarts gaan voor hun psychische klachten als autochtone adolescenten, laten zij zich minder vaak behandelen in de ggz. Oorzaken hiervoor zijn onder andere dat zij hun psychische problemen niet onderkennen, de ernst ervan onderschatten en twijfelen aan het nut van de behandeling. Er heerst onder deze groepen nog een groot taboe op ggz-hulp. Als ze binnenkomen is dit veelal via somatische klachten en crisissituaties. GGZ Nederland heeft aangegeven dat het voor de jeugd-ggz hoge prioriteit heeft om psychische stoornissen bij kinderen uit migrantengezinnen vroegtijdig te signaleren. Ook de diagnostiek en behandeling moeten beter aansluiten bij de specifieke hulpvraag van de cliënten uit de migrantengroepen. In het 'Actieplan Overlast en Verloedering', dat in februari 2008 naar uw Kamer is gestuurd, is daarom ook opgenomen dat de ministers voor Wonen, Wijken en Integratie en voor Jeugd en Gezin in 2008 zullen starten met onderzoek naar de psychische problematiek onder Marokkaans-Nederlandse jongeren. In de GGZ wordt met voorlichting, consultatie en zorgtoeleiding gewerkt aan verbetering hiervan, zoals bij 'GGZ kiest kleur Amsterdam'.

Migrantenjongeren met een licht verstandelijke handicap

De PvdA-fractie heeft gevraagd naar de situatie van migrantenjongeren met een licht verstandelijke handicap.

De instellingen voor gehandicaptenzorg registreren geen gegevens over etniciteit. De vraag is hoe we migrantenkinderen met een verstandelijke beperking met de hulpverlening kunnen bereiken: hoe zorgen we dat ze niet 'verborgen' zijn of blijven. Het is bekend dat in sommige culturen schaamte een rol speelt bij het al dan niet vragen van hulp of zorg. De gehandicaptensector probeert onder andere door voorlichting, deskundigheidsbevordering en het specifiek werven van personeel van allochtone afkomst de gehandicaptenzorg beter bereikbaar te maken voor deze bevolkingsgroepen. Instellingen, bijvoorbeeld de orthopedagogische behandelcentra voor licht verstandelijk gehandicapten, ontwikkelen in toenemende mate beleid gericht op interculturalisatie. Instellingen waar al een groter aantal allochtone cliënten behandeld wordt, hebben de behandelingen inhoudelijk en methodisch daarop afgestemd. Op meer specifieke vragen zoals de verhouding tussen migrantenjongeren en autochtone jongeren met een lichtverstandelijke handicap, is de Kamer eerder geïnformeerd door de beantwoording van vragen van het lid Koser-Kaya (2070801200) en het lid Arib (2070801190).

3. Kennis over effectiviteit bundelen en toepassen

Kennis systematisch bundelen en verspreiden

De fracties van CDA en VVD vragen naar wat er wordt gedaan met de kennis die al is opgedaan in lopende programma's en projecten, zoals over effectieve methoden. Door verschillende fractieleden zijn vragen gesteld over het bereiken van migranten wanneer schaamte (PvdA) of cultuur (PVV) belemmerend werkt en over huisbezoeken als standaard onderdeel van het contact van de hulpverlener (SP).

Het aantal methodieken en programma's, dat objectief is geëvalueerd en als veelbelovend of effectief is beoordeeld, is beperkt. Deze methodieken en programma's zijn te vinden in de databank effectieve jeugdinterventies van het Nederlands Jeugd Instituut. Het beleid is erop gericht verbetering te brengen in het aanbod en de bestaande methodieken beter toe te spitsen op de situatie van de verschillende migrantenjongeren. Willen we ervoor zorgen dat migrantenkinderen minder problemen hebben en veroorzaken, dan zullen we ons goed rekenschap moeten geven van wat hen beweegt en hoe daar effectief op in te spelen. Kennis die momenteel wordt opgedaan bij lopende projecten, zoals de Frontlinie Aanpakken, en de Interculturele Meetladder, wordt meegenomen. Met de Frontlinie Aanpakken worden handvatten ontwikkeld voor gemeenten om een goede keuze te kunnen maken uit het aanbod van het betrekken van (migranten)vrijwilligers om de moeilijkste doelgroepen te bereiken. Met de Interculturele Meetladder worden toetsingscriteria ontwikkeld waarmee nieuwe en bestaande methodieken beoordeeld kunnen worden op hun effectiviteit voor specifieke doelgroepen. Alle bestaande kennis, ook de kennis die bij professionals beschikbaar is over het op jonge leeftijd inschatten van de ontwikkeling van kinderen, wordt nu systematisch gebundeld, beoordeeld en toegankelijk gemaakt. In de rondetafelgesprekken met professionals werden huisbezoeken, ontmoetingen en groepsaanpakken genoemd als methoden die goed kunnen werken. Naar aanleiding van de vraag van de SP over huisbezoeken: de effectiviteit van deze aanpakken wordt ondermeer in een experiment in het kader van de wijkaanpak onderzocht alvorens huisbezoeken als standaard onderdeel van het contact van de hulpverlener kunnen worden meegenomen.

Kennis in academische werkplaatsen toepassen

De fracties van de SP en VVD vragen naar de toegevoegde waarde van de academische werkplaatsen en waarom er drie worden georganiseerd.

Met het diversiteitsbeleid wordt ingezet op kennisontwikkeling en –verspreiding. Meer toegespitst gaat het daarbij om professionalisering, effectiviteit van interventies en bereik van de doelgroepen. Daarnaast is het onontbeerlijk dat op lokaal en regionaal niveau alle partijen samenwerken aan het verbeteren van de positie van migrantenjongeren in het jeugdbeleid in de praktijk. In de academische werkplaatsen wordt daaraan gewerkt en wordt vanuit de praktijk onderzocht wat wel goed werkt, maar nog niet wetenschappelijk bewezen effectief is te noemen. Door het samenbrengen van universiteiten/ hogescholen, jeugdprofessionals en gemeenten, kunnen in de academische werkplaatsen werkwijzen op effectiviteit worden onderzocht. Onderzoekers gaan aan de slag met vragen die er in de praktijk toe doen. En de praktijk leert kritischer te kijken naar het eigen werkproces: gebruiken we wel methoden en werkwijzen met het meeste effect. Bijkomend voordeel is dat deze alliantie de mogelijkheden versterkt om via deze uitwisseling

bestaande opleidingen van nieuwe professionals te versterken. Onderzoekers die vaak ook als docent zijn verbonden aan opleidingen, kunnen opleidingen beter op de praktijk laten aansluiten en ook praktijkprofessionals inschakelen bij het verzorgen van onderwijs. Het concept academische werkplaats is een beproefde methode, die ook is toegepast in de publieke gezondheid. Met de beschikbare middelen kunnen drie academische werkplaatsen worden gestart. De kennis die in deze werkplaatsen wordt opgedaan wordt landelijk verspreid via congressen en publicaties en via de CJG's. In 2010 en 2011 zullen de drie academische werkplaatsen diversiteit zelf ook een actieve rol vervullen in de verspreiding van kennis en ervaringen naar andere gemeenten.

4. Vakmanschap bij professionals, in opleidingen en personeelsbeleid

Opleidingen en scholing

Vershillende fracties (PvdA, SP, PVV en CDA) hebben vragen gesteld over de rol van (migranten)professionals en vrijwilligers, en over opleidingen en personeelsbeleid in 'Diversiteit in het Jeugdbeleid'.

Professionals moeten beschikken over voldoende interculturele competenties en vaardigheden. Op diverse opleidingen en in bij- en nascholing worden modules aangeboden, gericht op het verwerven van interculturele competentie. Naar aanleiding van de vraag van de SP zijn hiervan enkele voorbeelden te noemen, zoals het intercultureel competentieprofiel dat door Mikado is beschreven voor de GGZ en de interculturele thermometer, waarbij medewerkers in korte tijd de eigen interculturele competentie kunnen scoren. Het streven is dat interculturele competenties terugkomen in alle curricula en dan niet alleen met een losse module. Het integreren van interculturele competenties in de beroepsopleidingen is nog geen gemeengoed. Diversiteitsmodules zijn vaak beperkt van omvang en diepgang en veelal slechts keuzevak. Met de MO-groep, de MBO- en de HBO-raad zal overlegd worden hoe de aandacht voor interculturele competenties in de opleidingen kan worden versterkt. De professional met adequate interculturele competenties is in staat om de cliënt met zijn probleem in relatie tot zijn culturele achtergrond te doorgronden, op grond daarvan de meest geschikte aanpak te kiezen en een succesvolle werkwijze bij de cliënt over te brengen. Dit kan worden vergemakkelijkt als de professional ook een migrantenachtergrond heeft. Uitgangspunt daarbij is de professionaliteit van de hulpverlener, ook van een hulpverlener met een andere culturele achtergrond. Dat betekent ook afstand kunnen nemen van zijn of haar cliënt. De fractieleden van de CDA en de PVV hebben hiernaar gevraagd. Daarnaast kan de inzet van vrijwilligers uit de doelgroep een positief effect hebben op de deelname van migranten aan jeugdvoorzieningen en opvoedondersteuning. Dit kan een oplossing zijn als schaamte een drempel is om hulp te zoeken bij sommige migrantenouders. Hierover heeft de PvdA een vraag gesteld. Bij het betrekken van mensen uit de eigen doelgroep gaat het er om dat deze inzet leidt tot een beter bereik van ouders en kinderen bij reguliere voorzieningen. Daarvoor is een positieve basishouding van de vrijwilligers nodig om de deelname aan deze voorzieningen te verbeteren.

Personeelsbeleid en pleegzorg

De fractie van de SP heeft een vraag gesteld over het probleem van de uitstroom van professionals, de PvdA-fractie over organisaties, zoals het Leger des Heils, die met professionals werken met een christelijke achtergrond en de

Een jeugdinstantie met voldoende diversiteit in haar personeelsbestand wint aan kwaliteit en zal migranten beter kunnen bereiken. In de (nul)meting, waarover in paragraaf 5 meer, wordt het aandeel professionals met een andere culturele achtergrond meegenomen. Het Leger des Heils heeft diverse financieringsbronnen. Zij worden onder andere door provincies gesubsidieerd om effectieve jeugdzorg te leveren. Hoewel de praktijk uitwijst dat de inzet van personen uit de doelgroep het bereik van migrantenouders en jongeren kan vergemakkelijken, is dit geen absolute voorwaarde voor een goed bereik. Desgevraagd heeft het Leger des Heils hier zelf over laten weten: "Medewerkers van het Leger des Heils hebben allemaal verschillende achtergronden. Elke medewerker van het Leger des Heils respecteert dat een cliënt een andere of geen geloofsovertuiging en/of culturele achtergrond kan hebben. Iedere medewerker van het Leger des Heils heeft een luisterend oor en treft zo nodig regelingen om de cliënt, indien daar behoefte aan is, bij te (laten) staan. De praktijk laat zien dat medewerkers van het Leger des Heils in staat zijn hulpvragers met complexe vraagstukken en zeer diverse culturele achtergronden ter zijde te staan en adequaat te helpen".

Wat de pleegzorg betreft wordt eerst in het sociale netwerk gezocht naar een pleeggezin. Dit is voor migrantengezinnen, ook voor moslimgezinnen, niet moeilijker dan voor autochtone gezinnen. Het is moeilijk om moslimgezinnen te werven als pleeggezin. Daardoor kost het meer moeite om een moslimpleeggezin te vinden als dit niet in het eigen netwerk te vinden is. In de pleegzorgcampagne wordt hier extra aandacht aan besteed. Ook hebben sommige instellingen voor pleegzorg specifieke methoden om moslimpleeggezinnen te werven.

Zoals gesteld in vragen van de SP is uitstroom van personeel in de jeugdsector een probleem, net als in het onderwijs en de gezondheidszorg. Jeugdinstaties zullen in hun personeelsbeleid oog moeten hebben voor het werven van professionals met verschillende migrantenachtergronden, maar ook voor een professioneel management dat de meerwaarde van deze migrantenprofessionals beter tot zijn recht laat komen. Dit kan door goed oog te hebben voor de doorstrommogelijkheden voor deze professionals. Hiervan mag een positief effect op de huidige uitstroom van deze professionals worden verwacht. In de pilots interculturalisatie CJG wordt hieraan aandacht besteed.

Kennisorganisaties

Over de samenwerking met kennisorganisaties en specifiek met Forum, zijn door de CDA-fractie vragen gesteld.

De kennis die Forum heeft over de verschillende migrantengroepen en over interculturalisatie zal waar mogelijk worden benut. In de brief wordt nadrukkelijk gesproken van een alliantie van organisaties en doelgroepen om de doelstellingen te kunnen realiseren. ZonMw heeft de opdracht om zowel de doelgroep als de kennisorganisaties actief te betrekken in het activiteitenprogramma. In het verzoek aan ZonMw om het programma uit te voeren is gevraagd om bestaande kennisorganisaties te betrekken, waarbij Forum expliciet is genoemd.

5. Monitoren van beleid en afrekenbare doelstellingen

Door verschillende fracties (CDA, PvdA en VVD) is aangegeven dat meetbare en afrekenbare doelstellingen en een concreet tijdspad moeten worden gegeven, zodat het helder is wat bereikt moet worden en op welke termijn. De VVD-fractie heeft gevraagd om SMART indicatoren te koppelen aan beleid en de resultaten van lopende programma's mee te nemen.

De ambitie zoals opgenomen in de beleidsbrief is dat migrantenkinderen en hun ouders even goed worden bereikt en even goed worden geholpen als autochtone kinderen. Daarvan is sprake wanneer tenminste de ondervertegenwoordiging van migrantenkinderen in de vrijwillige en vroege hulp en de oververtegenwoordiging van hen in de zwaardere vormen van hulp uiteindelijk worden weggewerkt.

Naast informatie over de resultaten van het beleid is eveneens van belang te monitoren in hoeverre sprake is van interculturalisatie van jeugdvoorzieningen, waarbij tevens een rol speelt in hoeverre de instellingen erin geslaagd zijn om in hun personeelsbeleid aan diversiteit vorm te geven.

Om hier zicht op te krijgen zal een nulmeting worden uitgevoerd. In de nulmeting wordt gemeten hoe het bereik nu is bij de jeugdorganisaties en wat het aandeel migranten is uit het personeelsbestand van de (preventieve) jeugdsector.

Het vergt een lange adem om de bovengenoemde eindresultaten (outcome) van "Diversiteit in het jeugdbeleid" te bereiken. Dit neemt niet weg, dat de in "Diversiteit in het Jeugdbeleid" genoemde acties van meet af aan voortvarend worden uitgevoerd, zodat in 2011 de beoogde tussenresultaten (output) behaald zijn. Bij dit laatste gaat het bijvoorbeeld om de uitvoering van de academische werkplaatsen, publicaties over wat werkt, zorgen dat er goed na-en bijscholingsaanbod is, waar ook gebruik van wordt gemaakt, het actualiseren van de opleidingen op het punt van interculturalisatie, het aanvullen van de gereedschapskist CJG, en dergelijke. Ook de implementatie van effectieve aanpakken is een belangrijk onderdeel. ZonMW is inmiddels al gestart met de academische werkplaatsen, en werkt tegelijk de beleidsbrief 'Diversiteit in het Jeugdbeleid' uit tot een programma met concrete resultaten. Eind 2010 wordt een tussenevaluatie uitgevoerd om te kunnen bijsturen in de programma-activiteiten, en om het vervolgtraject te bepalen.

Hoogachtend,
De minister voor Jeugd en Gezin,

De minister voor Wonen, Wijken en
Integratie,

mr. A. Rouvoet

mr. E.E. van der Laan